

Jagten på den perfekte krop

Roskilde universitet

Bachelor projekt i psykologi

6. semester 28.05.2018

Vejleder: Kristine Nissen

Anslag: 47.809

Projektet er udarbejdet af:

Pedro Gabriel Rodrigues Braga: 56981

Abstract

The purpose of this paper is to examine why some individuals, in the pursuit of the perfect body, are willing to use drugs, such as anabolic steroids, to accomplish the ultimate version of themselves while risking their health and potentially losing their life in the attempt. This paper takes a phenomenological approach to the subject and utilizes theories thought out by Anthony Giddens and Axel Honneth to examine the importance of recognition in a late modern society from a psychological and sociological point of view. In order to examine this, two separate interviews with two individuals were conducted in a local gym where they both work out. Based on the interviews, this paper focuses on examining the themes of recognition and reflexivity and continues to argue the significance of the interaction between recognition and identity. Finally, this paper discusses the impact the environment has on the individual's perception of steroids, especially with regards to competing in bodybuilding. Furthermore, this paper discusses the addictive perspective associated with the use of steroids. This paper concludes that recognition from other people is essential and more meaningful for the individual's perception of himself. Furthermore, this paper concludes how late modernity has changed the values associated with a healthy body. The pursuit of the perfect body thus promotes the individual neglecting the health consequences of the use of anabolic steroids in favor of recognition and preservation of an implied identity from the outside world.

Indhold

Abstract	2
Indledning og motivation	4
Problemfelt	4
Projektets teoriapparat	6
Anthony Giddens.....	6
Axel Honneth.....	6
Metode	8
Baggrund og generelle overvejelser	8
Steinar Kvale og Svend Brinkmanns syv faser.....	8
Tematisering, design og interview.....	8
Refleksioner over metodevalg	10
Verifikation – validitet, reliabilitet og generaliserbarhed	10
Refleksioner og analyse strategi	11
Teori	12
Giddens og det senmoderne samfund	12
Teknologiens betydning for samfundet	12
Det refleksive samfunds betydning for identitetsdannelsen	12
Honneth og kampen om anerkendelse.....	13
De tætte relationers betydning for anerkendelse	13
Omverdenens betydning for anerkendelse.....	13
Analyse	14
Behovet for anerkendelse	14
Individets refleksive projekt	17
Diskussion	20
Miljøets påvirkning	20
Det afhængighedsskabende perspektiv: En psykisk eller social afhængighed?	21
Konklusion	23
Litteraturliste	24
Litterære værker	24
Internethjemmesider	24

Indledning og motivation

I 2016 bestod antallet af medlemmer af fitnesscentre i Danmark af næsten én million medlemmer. Altså var mere end hver 6. dansker over 15 år medlem af et fitnesscenter (Bilag 1). Fitness, sundhed og kost er i det vestlige samfund blevet sat på spidsen og er fortsat voksende felter (Idan A). Vi bliver bombarderet gennem nyheder og reklamer i fjernsynet og på sociale medier omkring hvad, der er sundt at spise, hvorfor man skal træne og hvordan man kan blive stærk og muskuløs. Kropsidealer baner således vej ind i individers hjerter og agerer som inspirationskilder for mange. Nogle individer ser så meget op til disse idealer, at de vælger at følge i deres fodspor i jagten på den perfekte krop. Disse selvsamme individer er villige til at benytte sig af præstationsfremmende midler for at opnå deres mål og udsætter dermed i processen deres krop for fare, som i værste fald kan resultere i dødsfald. Så hvorfor er nogle individer villige til at risikere deres liv i jagten på den perfekte krop, og mon de vil fortsætte, når de begynder at mærke effekterne af bivirkningerne? Betyder idealet om en flot og muskuløs krop så meget i det vestlige samfund, at vi er villige til at gøre alt for at opnå det? I så fald, gør vi det for os selv eller fordi alle andre har en forventning om, at man bør gøre det?

Problemfelt

I det senmoderne samfund har mulighederne for selvrealisering aldrig været højere. Vi lever i et samfund, hvor vi konstant spejler os i andre individer og prøver at identificere os med dem i et forsøg på at finde ud af, hvem vi selv er. Med sundhed på spidsen og en fortsat voksende fitnessbranche, bliver træning og sundhed et alment hverdagsemne. Over halvdelen af danske unge og voksne i alderen 16-29 år angiver, at de dyrker styrketræning (Idan B) og af dette udspringer yderligere kropsidealer, som præger individer i en retning, som ikke synes opnåeligt medmindre, drastiske midler tages i brug. Mediernes udstilling af steroid-forbrugere som monstrøse, aggressive og ukontrollerede (B.dk) bidrager yderligere til en mistolkning af, hvem disse individer er, og hvorfor de anvender steroider. Dette skaber en forkert korrelation – kaution sammenhæng, da samfundets opfattelse af steroid-forbrugere blot bygges på, hvad der fremstilles i medierne. Dette kan yderligere skyldes, at der i bund og grund er nogle metodologiske og etiske problemer ved at undersøge fitnessmiljøet, da det er ulovligt at tage præstationsfremmende stoffer. Det er dog

lykkedes forskerne Ask Christiansen med flere at opstille fire typologier af steroid-forbrugere på baggrund af en undersøgelse, hvor de har interviewet henholdsvis 37 forbrugere (Bilag 2). Resultatet af forsøget gør op med samfundets forståelse af steroid-forbrugere som unge individer, der udviser aggressiv adfærd og ofte er ureflekteret i deres handlinger, hvilket jeg vender tilbage til senere. I forlængelse af dette peger en anden undersøgelse foretaget i USA, på baggrund af en spørgeskemaundersøgelse blandt næsten 2000 individer, yderligere på en stik modsat gennemsnitlig forbruger af steroider (Ncbi). Her fandt man ud af, at den gennemsnitlige forbruger af steroider er 30 år, hvid og veluddannet med en gennemsnitsløn over det amerikanske gennemsnit. En tredje undersøgelse finansieret af Anti Doping Danmark viser, hvordan præstationsfremmende midler, herunder steroider, opfattes som et nødvendigt redskab af forbrugerne i jagten på en mere veltrænet krop (Si-folkesundhed). Bivirkninger opfattes blot som uundgåelige ulemper og synes derfor ikke at have afgørende betydning for deres forbrug, men hvad sker der, når individet oplever så stærk en bivirkning, at det er nødt til at stoppe sit forbrug? Hvorfor er jagten på en mere veltrænet krop blevet så stor en del af det danske samfund, at folk vælger at benytte sig af steroider for at opnå deres ideal?

Dette projekt vil forsøge at afdække, hvorfor nogle individer er villige til at gamble med deres liv for at leve op til et kropsideal, som måske i realiteten blot er blevet pålagt dem. Før dette kan undersøges, må det først belyses hvilket præg, det senmoderne samfund sætter på individets identitetsdannelse og hvilke komplikationer der opstår heraf. De ovenstående undersøgelser og tanker fører derfor frem til følgende problemformulering:

”Hvorfor er jagten på den perfekte krop så vigtig, at nogle individer er villige til at udsætte sin krop for fare og potentielt dø i forsøget på at opnå den ultimative version af dem selv?”

Projektets teoriapparat

I det følgende vil jeg kort præsentere mine anvendte teoretikere og give et begrundet svar på, hvorfor disse er blevet valgt og hvordan de kan afhjælpe dette projekt med at finde frem til en besvarelse af problemformuleringen.

Anthony Giddens

Giddens er en sociolog, som beskæftiger sig meget med det senmoderne samfund, dens struktur og konsekvenser. Giddens opstiller således tre hovedelementer, som har til formål at forklare de særlige karaktertræk ved et moderne socialt liv; henholdsvis *adskillelse af tid og rum*, *abstrakte systemer* og *refleksivitet*. Dette projekt vil dog kun tage udgangspunkt i adskillelse af tid og rum samt refleksivitet, da de abstrakte systemer ikke er relevant i forhold til det undersøgte. Giddens begreber om adskillelse af tid og rum og refleksivitet bidrager med et senmoderne indblik i og rammerne for, hvordan individet bliver påvirket af samfundet. Hans begreber kan hjælpe med at forklare, hvorfor fitness og bodybuilding er blevet meget mere udbredt og hvorfor individet i det senmoderne samfund er mere tilbøjelig til at identificere sig med et ideal om en perfekt krop. Selvom Giddens er socialkonstruktivistisk anlagt, kan hans begreber tydeliggøre betydningen af identitet, hvorfor vi spejler os så meget i andre mennesker og hvorfor den teknologiske udvikling også har sin betydning i udfoldelsen af refleksivitet. Giddens bidrager således til dette projekt ved at sætte rammerne og baggrunden for, hvordan identitet skabes og hvad det betyder i en senmoderne sammenhæng.

Axel Honneth

Honneth er en social filosof, som beskæftiger sig hovedsageligt med social filosofi og moral filosofi, specielt med henblik på anerkendelse, magt og respekt. Honneth opstiller således nogle *anerkendelsessfærer*, som er forbundet med tre anerkendelsesmål, som er nødvendige for individets udvikling af en positiv selvrelation – disse er henholdsvis *privatsfæren*, *den retslige sfære* og *den solidariske sfære* (Honneth, 2006). Dog vil der i dette projekt kun blive taget udgangspunkt i privatsfæren og den solidariske sfære, da disse er mest relevante i forbindelse med det undersøgte. Honneth bidrager til dette projekt med en forståelse for, hvorfor individet har behov for anerkendelse og især, hvordan det har sin relevans i forhold til det senmoderne samfund. Hans begreber søger at forklare anerkendelsens magt og hvordan vi alle søger det i en eller anden

forstand. Honneths anerkendelsesbegreber muliggør således at undersøge, om jagten på den perfekte krop præges af et uimodståeligt behov for anerkendelse fra omverdenen, hvilket er af relevans for dette projekt, da det understreger anerkendelsens betydning for individets selvrealisering. Argumentet er, at kampen om anerkendelse kan forstås som motiverende for individets handlinger. Giddens og Honneth kan derfor i sammenspil med hinanden være med til at nuancere, hvorfor nogle individer er villige til at benytte sig af præstationsfremmende stoffer for at opnå den perfekte krop.

Metode

I følgende afsnit redegøres der for, hvordan jeg har udført forskningsinterviewene samt de bagvedliggende overvejelser. Herunder den metodiske tilgang på baggrund af Kvale og Brinkmanns syv faser. Fase fire, fem og syv er dog af mindre relevans for dette projekt, og disse vil derfor ikke blive inddraget.

Baggrund og generelle overvejelser

Da projektet søger at finde ud af hvilke motivationsfaktorer, der driver nogle individer i jagten på den perfekte krop, må de bedste eksemplarer at arbejde ud fra være de individer, som er villige til at risikere deres helbred for det. Jeg søgte derfor på diverse sociale medier og forummer efter individer, som ville være villige til at optræde i et interview om deres liv og det dertilhørende steroidforbrug. Det viste sig dog meget hurtigt at være en del sværere at finde nogen, end jeg havde regnet med. Jeg henvendte mig derfor til min personlige træner, som er et kendt ansigt i bodybuilding-branchen og som var villig til at optræde i et interview. Han hjalp yderligere med at finde min anden informant. Disse to har begge benyttet sig af steroider og det interessante i forbindelse med dette er deres forskelle i personlighed og refleksion omkring, hvordan det påvirker deres krop. Interviewene er foretaget i Anger Gym, et af Danmarks mest kendte træningscentre, hvor begge informanter træner dagligt. Stedet er valgt ud fra en idé om, at dette ville skabe et mere trygt rum for informanterne, hvor de har plads til at udfolde sig og fortælle om deres livsverden. I forlængelse af dette har jeg udført mine interviews på baggrund af Steinar Kvale og Svend Brinkmanns syv faser, som beskrevet i følgende.

Steinar Kvale og Svend Brinkmanns syv faser

Tematisering, design og interview

Formålet med dette projekt er at få et empirisk indblik i informanterne subjektive oplevelser og tanker omkring deres forbrug af steroider. Forskningsinterviewet er derfor præget af en fænomenologiske tilgang, som danner grundlag for de forskningsspørgsmål, der bliver stillet til informanterne. Jeg har derfor benyttet mig af Kvale og Brinkmanns syv faser som fremgangsmåde til undersøgelsen. Tematisering er den første fase, som danner grundlag for hele undersøgelsen. Her skal man finde ud af hvilke forskningsspørgsmål og hypoteser, der er relevante at stille i forbindelse med det undersøgte tema (Kvale & Brinkmann, 2015:157). Den anden fase er design. Her skaber

man rammerne for, hvordan undersøgelsen skal planlægges, så man bedst muligt kan få svar på de hypoteser og spørgsmål, som fremgår af tematiseringen (Kvale & Brinkmann, 2015:162). Til sammen udgør tematisering og design grundlaget for *interviewguiden* (Bilag 5), som indeholder nogle hovedemner med dertilhørende forskningsspørgsmål og interviewspørgsmål, som har til formål at give et indblik i informanternes livsverden. Selvom fænomenologien påkræver, at man sætter sin forforståelse til side, har jeg været nødt til at danne mig noget baggrundsviden omkring det undersøgte, da man ellers ikke kan opstille emner og relevante forskningsspørgsmål. På baggrund af den viden har hovedemnerne i min interviewguide således været 1: Baggrund, 2: Identitet, 3: Anerkendelse og 4: Gruppedynamik. Disse emner har også haft tilknyttede forskningsspørgsmål såsom: *"Fremmer kropsidealer, refleksivitet og selvrealisering i det senmoderne samfund en motivation til at jage 'den perfekte krop' på bekostning af sundhed?"* (Bilag 5) og: *"Hvad betyder omgangskredsen og de grupper, man indgår i, for individets adfærd med henblik på udvikling af kroppen?"* (Bilag 5). Min fremgangsmåde har derfor været præget af en semistruktureret interviewguide, som blot har indeholdt nogle emner, som skulle afdækkes. Jeg har derfor fulgt guiden, men jeg har samtidig været villig til at følge op på informanternes svar og de nye retninger, de har åbnet, hvis dette har virket særligt informativt. Resultatet af dette er, at de emner, jeg ville have dækket, ikke kommer til udtryk systematisk, men fremgår i forlængelse af hinanden i løbet af hele interviewet: *"Hvis man vil gøre brug af narrativ analyse, skal forskeren give subjekterne tilstrækkelig frihed og tid til at udvikle deres egne historier og følge op med spørgsmål, der kan belyse de centrale episoder og personer i deres fortællinger."* (Kvale & Brinkmann, 2015:186). I min tilgang til interviewet har jeg har netop benyttet mig af narrativ analyse, da jeg aktivt har lyttet til, hvad informanterne har sagt og ikke stillet udfordrende spørgsmål, som kræver meget refleksion. Mine spørgsmål har været emnerelateret, men samtidig fungeret som uddybelsesspørgsmål i forhold til, hvad der bliver sagt. Det har altså handlet om at være lyttende til informanternes fortællinger og deres livsverden. På baggrund af ovenstående citat, har jeg i interviewguiden forberedt diverse spørgsmål, som netop har haft til formål at give informanterne frihed og tid til at reflektere over deres fortællinger så de centrale begivenheder – i relation til undersøgelsen – kan komme til udtryk. Dette kommer eksempelvis til udtryk gennem den tredje fase, interview. Til spørgsmålet omkring, hvordan informanten ville have det, hvis han fik nogle bivirkninger eller skader der gjorde, at han ikke kunne træne mere, svarede han kort, at det ville han blive ked af. Jeg benyttede mig således af et sonderende spørgsmål: *"Ja, kan du fortælle mere om det? Hvordan ville din hverdag være?"* (Bilag 3:18). Disse spørgsmål gjorde, at

informanten åbnede sig op og uddybede, hvordan han ikke kunne forestille sig, at hans hverdag skulle se markant anderledes ud. Han forklarede, hvordan han altid har trænet, siden han var 13 år gammel, og hvordan træning er blevet en del af hans identitet (Bilag 3:18). Spørgsmålet er netop lavet på baggrund af den narrative analyse og fungerer fænomenologisk uddybende, da formålet med spørgsmålet var at få et indblik i den livsverden, som informanten forestillede sig, hvis han ikke kunne træne. Det er samtidig et spørgsmål koblet til emnet 'identitet' i interviewguiden, som skulle hjælpe mig med at få et indblik i hvorvidt identitet, som teoretisk felt, kommer til udtryk eller ej og hvor stor en betydning det har for informanterne. Den tredje fase bestående af selve interviewet må således kategoriseres som et narrativt interview, hvor fokus har været på informanternes historier og handlinger. I forlængelse af dette har jeg derfor også arbejdet abduktivt, da jeg på baggrund af min forforståelse har dannet hypoteser, som løbende gennem interviewet er blevet revurderet og efterprøvet i samspil med det teoretiske grundlag for denne rapport.

Refleksioner over metodevalg

Verifikation – validitet, reliabilitet og generaliserbarhed

Den sjette fase, verifikation, omhandler validiteten, reliabiliteten og generaliserbarheden af undersøgelsen. Altså hvorvidt undersøgelsens resultater er plausible, hvorvidt det ville kunne udføres af andre med samme resultater og om man kan danne generaliseringer på baggrund af den (Kvale & Brinkmann, 2015:314-117). Interviewene tager udgangspunkt i informanternes livsverden. Forskningsspørgsmålene blev således udformet på baggrund af nogle generelle hypoteser og teorier omkring, hvad der driver individet i jagten på den perfekte krop. For at finde svar på dette spørgsmål, har jeg været nødsaget til at finde informanter, som jeg i forvejen ved, gør det ekstra arbejde, der skal til. Jeg har derfor udvalgt henholdsvis to informanter, som har benyttet/benyttede sig af præstationsfremmende midler. Interviewpersonerne er således specifikt udvalgt på baggrund af mine hypoteser og udgør det mest ekstreme eksempel på en livsverdensanskelse, hvor jagten på den perfekte krop danner grundlag for deres livsstil. Interviewene viser på denne baggrund at have relativ høj validitet, da to af de tre temaer, jeg dannede mine hypoteser og spørgsmål ud fra, lod til at være til stede i høj grad (anerkendelse og identitet), mens den tredje (gruppedynamik) ikke spillede en lige så stor rolle, men dog stadig var til stede. I forlængelse af dette kan der argumenteres for, at reliabiliteten også er høj, da det blot kræver, at interviewerens finder to individer med nogenlunde samme livsverden som mine informanter. De trygge og velkendte rammer har uden tvivl haft en positiv effekt på informanternes vilje til at åbne sig op under interviewet, hvilket er nødvendigt, når man arbejder fænomenologisk.

Med hensyn til generaliserbarheden er det ikke muligt at generalisere på baggrund af to interviews og slet ikke når disse tager udgangspunkt i individets livsverden. Det er derfor umuligt at overføre analysen af mine to informanter til samfundet for at skabe en generel konsensus omkring, hvorfor nogle mennesker jagter den perfekte krop. Når det så er sagt, var det heller ikke formålet med projektet at projicere de svar, jeg fandt ud af, ud til samfundet. Formålet med dette projekt har fra start af blot været at finde ud af, hvorfor nogle individer er villige til at benytte sig af præstationsfremmende midler i deres jagt på den perfekte krop.

Refleksioner og analyse strategi

Da projektet er lavet på baggrund af et emne, som jeg har en særlig interesse og viden indenfor, har jeg uden tvivl haft en forforståelse, som har præget min fremgangsmåde. I fænomenologien forsøger man at sætte parentes om sin forforståelse, så produktet man kommer frem til i undersøgelsen er upåvirket af, at forskeren danner forudbestemte konklusioner, som han prøver at bevise. Som tidligere nævnt har min forforståelse af bodybuilding-miljøet præget den måde, jeg har struktureret min interviewguide, selvom jeg prøvede at se bort fra den. Dette har betydet at jeg – for at forholde mig fænomenologisk orienteret – har været nødsaget til at se bort fra en struktureret interviewguide og i stedet arbejde ud fra en narrativ analytisk tilgang, som tillader mig at være mere åben for det sagte. På denne måde har jeg kunne sætte min forforståelse til side og arbejde mere fænomenologisk, da emnerne og de tilhørende spørgsmål har været en flydende proces. Dette har haft til formål at skabe frihed for informanterne, så deres, og kun deres, livsverden kan komme til udtryk, uden at jeg påvirker dem med søgende spørgsmål. På baggrund af den følgende transskribering kan jeg se, at dette dog også har haft en negativ effekt, da jeg er gået glip af relevant information, som bekræftede min forforståelse, men som samtidig banede vej for en dybere forståelse af emnet.

Teori

I følgende afsnit redegøres der for nogle centrale begreber hos henholdsvis Giddens og Honneth, som har til formål at danne det teoretiske grundlag for den senere analyse.

Giddens og det senmoderne samfund

Teknologiens betydning for samfundet

Ifølge Giddens var de sociale interaktioner i det traditionelle samfund begrænset af tid og rum. Hvis en person ønskede at tale med en ven eller en slægtning i en anden by, måtte han rejse dertil og sådan en rejse tog yderligere en vis mængde tid. I det senmoderne samfund er sociale interaktioner derimod blevet uafhængige af tiden og det fysiske rum, hvilket Giddens kalder *adskillelse af tid og rum*. Elektronisk kommunikation, i form af internet og mobiltelefon, avancerede transportsystemer og globaliserede økonomiske og kulturelle systemer, har gjort det muligt at interagere med andre individer på tværs af kloden. Dette betyder yderligere, at individer gennem internettet og tv kan følge med i, hvad der sker andre steder i verden og gennem sociale medier som Instagram, kan individer følge deres idoler verden over, når de poster billeder og videoer af dem selv (Giddens, 1996:28-29).

Det refleksive samfunds betydning for identitetsdannelsen

Det senmoderne samfunds brud med traditionelle samfundsmønstre har, på baggrund af adskillelsen af tid og rum, skubbet det sociale liv ud af de tidligere praksisser og handlemønstre, som bandt individet til sit lokale område. Giddens mener, at dette brud har medført, at individet er blevet mere *refleksivt* i den forstand, at det har fået adgang til en masse information, som konstant kommer til revision i forhold til den nye information, individet igen bliver udsat for. Med andre ord har individet i det senmoderne samfund fået mange flere faktorer at forholde sig til og identificere sig med. Valgene er utallige og den konstante revision af dem leder individet ud i refleksive processer, hvor det tvinges til at tage stilling til de forskellige muligheder: *"Den indbyggede relation mellem modernitet og radikal tvivl er et spørgsmål, som – når det bliver synligt – ikke blot er forstyrrende for filosoffer, men også eksistentielt foruroligende for almindelige individer"* (Giddens, 1996:33). Ifølge Giddens bliver selvidentitet i forbindelse med ovenstående et *refleksivt projekt*, som består i at opretholde sammenhængende, men konstant reviderende, biografiske fortællinger. Dette bliver

således et centralt træk i struktureringen af en selvidentitet i det senmoderne samfund, hvor individets muligheder for selvrealisering aldrig har været større (Giddens, 1996:14).

Honneth og kampen om anerkendelse

De tætte relationers betydning for anerkendelse

Privatsfæren benyttes af Honneth som et begreb til at forklare familiens eller de nære venners betydning for anerkendelse. Honneth forbinder privatsfæren med kærligheden og mener, at den skiller sig ud fra de andre sfærer, da han mener, at den udgør en forudsætning for overhovedet at indgå i et intersubjektivt forhold: *"Med kærlighedsforhold skal således forstås alle primærrelationer, der består af stærke, følelsesmæssige bånd mellem få personer, således som vi finder det i erotiske parforhold, venskaber og i forholdet mellem forældre og børn."* (Honneth, 2006:130). Honneth argumenterer for, at kærlighedsforholdet mellem individer fungerer som emotionel opmærksomhed og individet opnår erkendelse gennem et gensidigt afhængighedsforhold af intersubjektiv karakter. Anerkendelsesbehovet dækkes således i privatsfæren gennem eksistensen af sine primærrelationer. Ifølge Honneth bliver venskabet og familien derfor en udvidelse af anerkendelsesforhold, der opretholder selvtilliden hos individet. Kærligheden og venskabet danner således en form for anerkendelse, som gør individet i stand til at udtrykke sig og respektere sig selv som en person, der kan deltage i nære og andre sociale fællesskaber (Honneth, 2006:11).

Omverdenens betydning for anerkendelse

Solidaritetssfæren er et andet af Honneths begreber, som relaterer til anerkendelsen af individets færdigheder i gruppen eller fra omverden. Ifølge Honneth er det essentielt for udviklingen af individets selvværd og dets individualitet, at det opnår anerkendelse gennem interaktionen mellem grupperinger, fællesskabet og samfundet. Ifølge Honneth indgår individet altid i et fællesskab, hvor det dels kan genkende sig selv som del af fællesskabet og dels kan blive anerkendt for sine unikke færdigheder. Individet agerer således som en positiv agent, som bidrager til gruppens organisering og får anerkendelse gennem sit bidrag til gruppen. Individet opnår altså en værdsættelse i forbindelse med de præstationer, funktioner og handlinger, som det udfører. I modsætning til den private og retslige sfære, som udtrykker universelle træk hos alle individer, påkræver udviklingen af selvværd et medium, som kan udtrykke de karakteristiske forskelle, der er mellem subjekter på både en universel og intersubjektiv måde (Honneth, 2006:12).

Analyse

Følgende afsnit indeholder en analyse lavet på baggrund af de temaer, som er mest fremtrædende i transskriptionen af interviewene, henholdsvis anerkendelse og identitet. Empirien analyseres således i forhold til teorien og heraf opstår henholdsvis to temaer, som er særlig interessante. Første tema kommer således til udtryk gennem behovet for anerkendelse, mens andet tema kommer til udtryk gennem individets refleksive projekt.

Behovet for anerkendelse

Hertil er P2 særlig interessant, da han umiddelbart udviser det største behov for anerkendelse fra sin omverden, især fra sine kammerater nede i centeret. Således er hans svar til spørgsmålet om, hvad kammeraternes mening om hans krop betyder:

”Jeg plejer jo at sige til dem, at det ikke betyder en skid, men det betyder rigtig meget [...]. Det betyder alt jo, selvfølgelig gør det det, det gør det. Man bliver jo altid glad for ros, eller hvis modsat, så bliver du ked af det.” (Bilag 4:5).

På baggrund af Honneths solidariske sfærer¹ kan det udledes, at P2 præges meget af anerkendelsen fra gruppen. Dette hænger sammen med, at P2 under interviewet (Bilag 4:16) snakker om, hvordan det ville påvirke ham, hvis hans kammerat begyndte at tage steroider og blive større end ham, nu han ikke selv kan gøre det. Her kan der argumenteres for, at han netop ser sig selv som en af de største i flokken og hans selvværd må siges at forstærkes gennem den anerkendelse, at de andre stadigvæk betragter ham som en af de største. Det, han bidrager med til gruppen, er nemlig den identitet, han har skabt omkring sig selv som værende stor og stærk, hvilket – på baggrund af Honneth – indikerer, at netop disse færdigheder styrker både hans egen og gruppens selvværdsættelse i den forstand, at han agerer som en frontfigur for gruppen (Bilag 4:16).

Man kan dog ikke agere som frontfigur, hvis ikke man er den største. P2 valgte således at ty til et steroidforbrug, da han var omkring 25 år, som udviklede sig til at misbrug. Dette resulterede i hjerteproblemer senere hen, hvor han røg akut på hospitalet. Her fik han at vide af overlægen, at han ikke ville leve til at se sin søn blive konfirmeret (3 år senere), hvis ikke han stoppede sit misbrug. Først da overlægen kom i sin fritid for at fortælle ham dette, lagde han sin skepticisme til side og valgte at stoppe sit misbrug (Bilag 4:11-12). Det interessante her er hans svar til spørgsmålet, om

¹ Jf. Honneth og kampen om anerkendelse

han ville have fortsat sit misbrug af steroider, hvis ikke han havde haft sit barn, hvilket han svarer ”ja” til (Bilag 4:12) og hans begrundelse hvorfor:

”Det ved jeg ikke, fordi man tænker vel, at man er supermand. Man tænker vel, at man ikke dør af det her. Altså, nogle gange har jeg stadig haft de der overvejelser – skal jeg starte igen eller ej? Det er jo fordi man bliver så... Det bliver jo ens identitet, at du ser ud, som du gør, og du får den opmærksomhed, som du gør.” (Bilag 4:12).

P2 udviser en hensynsløshed til sit eget helbred til fordel for opnåelse af opmærksomhed og anerkendelse fra sin omverden. Trods han ikke er begyndt igen, overvejer han ofte at gøre det. Det eneste der stopper ham, er hans søn. På baggrund af privatsfæren² kan der argumenteres for, at kærlighedsforholdet mellem P2 og hans barn er stærkere og mere betydningsfuldt for P2, end behovet for anerkendelse fra omverdenen. Netop dette forhold til sit barn er grundlagt af et gensidigt afhængighedsforhold til hinanden. I dette tilfælde er P2 altså stadigvæk i stand til at respektere sig selv og opretholde sin selvtillid gennem kærlighedsrelationen til sit barn, selvom det er svært. Det virker dog underligt, at det først er, da han bliver akut indlagt, at situationens alvor går op for ham. P2 har nemlig haft én stor bivirkning, før hans hjerte blev dårligt. Han fortæller, hvordan hans uvidenhed har kostet ham på specielt ét punkt; hans manddom. P2 havde nemlig benyttet sig af en kombination af steroider, som resulterede i, at han ikke kunne få erektion grundet manglende libido. Dette varede i over et år, hvor han var tæt på at få en depression (Bilag 4:10).

Dog gør faktummet, at han stadigvæk overvejer at benytte sig af steroider, trods han har et barn og et dårligt hjerte, som kunne medføre til hans død, dels op med førnævnte pointe; at kærlighedsforholdet mellem P2 og hans barn er stærkere og mere betydningsfuldt end anerkendelsen fra omverdenen. På den ene side præges P2 af et ønske om fortsat at blive betragtet og få anerkendelse for sine færdigheder for på denne måde at opnå selvværd og på den anden side har han et barn og en kæreste, som også afhænger af ham, og som bidrager til hans fundamentale selvtillid. Noget tyder på, at anvendelsen af steroider og de fordele, der følger hermed har så stor en tiltrækningskræft for ham, at han kunne være tilbøjelig til at falde i fælden i fremtiden: *”Man bliver afhængig af det. Jeg kender ikke nogen, som ikke bliver afhængig af det, af følelsen og måden man har det på og de ting. Så sætter man gerne sit liv lidt på spil.”* (Bilag 4:12).

² Jf. Honneth og kampen om anerkendelse

Alligevel kan der argumenteres for, at afhængighedsforholdet mellem P2 og hans kæreste, i samspil med forholdet til hans barn, skaber en større anerkendelsesfaktor, som overskygger den afhængighed, steroiderne har skabt hos ham. Dette kommer til udtryk, når jeg spørger ham, om han kan uddybe den følelse han havde, da han ikke længere kunne få erektion:

”Jeg følte, at det hele kunne være ligegyldigt. Det kunne være lige meget med at være stor, det kunne være lige meget med at være pæn, det kunne være lige meget med at træne. Du kan jo alligevel ikke holde på nogen kæreste, for du kan jo ikke bruge den til noget [...]” (Bilag 4:10).

Ovenstående bivirkning virkede så slem for hans selvtillid, at han ville have været villig til at opgive alt det positive ved steroiderne. Dette tyder på, at hans behov for anerkendelse gennem en kæreste vægter tungere i forhold til hans selvopfattelse. Dette indikerer yderligere, at anerkendelsen gennem kærlighedsforholdet udgør en betingelse for, hvorvidt anerkendelsen gennem brugen af steroider er nødvendigt for ham. Han vil nemlig hellere kunne holde på en kæreste og beholde sin libido intakt end at være flot og stærk og samtidig ikke kunne bruge sin kønsdel til noget.

I forlængelse heraf lader P1 ikke til at udvise samme behov for anerkendelse, hverken fra omverdenen eller de tætte relationer. Han fortæller, hvordan han i starten begyndte at træne for at få en bedre krop, hvilket motiverede ham til at fortsætte med træningen. I takt med at han blev større og kom ind i bodybuilding-miljøet, begyndte han derfor at overveje at benytte sig af steroider: *”Men jeg var lang tid om overhovedet at skulle tænke på at benytte mig af nogle stoffer.”* (Bilag 3:3). Det eneste, han går op i, er at opnå de mål, han sætter sig. Til spørgsmålet om, om man komplementerer hinanden, når man har gjort det godt, svarer han således: *”Jo det gør man, men det er jeg egentlig lidt ligeglad med. Jeg har opnået alle de ting, som jeg egentlig skulle.”* (Bilag 3:25). For P1 drejer det sig altså ikke om at se godt ud for at opnå anerkendelse fra omverdenen. Jagten på en perfekt krop for ham drejer sig kun om konkurrencedelen ved bodybuilding-sporten. Dette indikerer, at P1's anerkendelsesbehov umiddelbart lader til at være motiveret af en personlig mening omkring ham selv, som ingen indflydelse har fra omverdenen. P1 søger netop en form for selvanerkendelse, som han opnår gennem det miljø, han indgår i og som præges af den præstation han formår at præstere i sine konkurrencer:

”Hvis jeg skal være helt ærlig, hvis jeg havde gjort som de der andre gutter, der bare har været fuldstændig kold i røven og fyret den af med steroider, så tror jeg faktisk også, at jeg kunne være blevet professionel dengang. Men jeg var så lige lidt... Påpasselig.” (Bilag 3:8).

Modsat P2 udviser P1 således, at han er reflekteret omkring sit forbrug af steroider og hvordan det påvirker ham. Han har et indblik i, at det kan være farligt at misbruge dem og efter en konkurrence, hvor han fik så ekstrem hjertebanken grundet steroiderne, at han troede, at han skulle dø, stoppede han sin karriere - trods de mange konkurrencer han har vundet (Bilag 3: 8-9). Alligevel vælger han at starte sin karrierer op igen efter nogle års pause fra steroiderne. Dette er interessant, da det indikerer, at hans træng til at konkurrere overskygger risiciene forbundet med brugen af steroider. Modsat P2 føler P1 ingen behov for at se ud på en bestemt måde, det eneste, der driver ham i sin jagt på en flot krop, er konkurrencelysten. Hans selvværdsættelse og selvtillid er altså forbundet med henholdsvis et kærlighedsforhold til sig selv og en selvanerkendelse af egne færdigheder. Han føler med andre ord, at han er nødt til at bevise over for sig selv, at han kan nå de mål, han sætter sig – og kun herigennem opnår han den følelse af anerkendelse, han har behov for. Dette åbner yderligere op for et vigtigt aspekt af steroidernes virkning på individet, nemlig det identitetsskabende perspektiv.

Individets refleksive projekt

Gennem hele interviewet udtrykkes det gang på gang, hvordan behovet for anerkendelse af gruppen har stor betydning for P2 og efter at han for omkring et år siden undergik en operation med hjertet, grundet misbruget af steroider, har han følt et større behov for anerkendelse, da han, ifølge ham selv, efterfølgende ikke længere er nær så stor, som han har været en gang:

”Det betyder rigtig meget for mig fordi lige P.T... Det sidste år til halvanden, der er det godt nok gået den forkerte vej, fordi jeg har været syg og sådan, så det betyder rigtig meget, når folk siger – du holder dig godt.” (Bilag 4:5).

Netop det her med fortsat at få bekræftelse har til formål ikke at blive nedværdiget i forhold til sine tidligere færdigheder. Honneth argumenterer for, at krænkelserformerne kan udtrykkes på mange måder, og at der ikke er en grænse for, hvor stor eller lille en krænkelse kan være. På baggrund af dette kan der argumenteres for, at P2, ved ikke at blive bekræftet og anerkendt for den bedrift at være den største og stærkeste blandt sin gruppering, i sidste ende vil opleve en form for nedværdigelse, som kan være ødelæggende for hans selvbillede. Således svarer han til spørgsmålet om hvordan, det ville påvirke ham, hvis hans træningspartner begyndte at tage steroider: *”Det ville påvirke mig meget man, fordi jeg har altid været den største af os to [...] Det tør jeg slet ikke tænke på altså, jeg ville i hvert fald overveje kraftigt at starte igen [...]”* (Bilag 4:16). Der optræder altså i forbindelse med hans identitet et ønske om fortsat at være den største mellem ham og hans

kammerat. Frygten for at opleve nedværdigelse hos ham er så stor, at han kraftigt ville overveje at benytte sig af steroider igen, trods sit dårlige hjerte. Dette indikerer, at der for P2 optræder så stor en personlig kamp om anerkendelse fra sine fællesskaber, at han ville være villig til at risikere sit liv for at beholde den identitet, han har skabt omkring sig selv. Således svarer han til spørgsmålet, om hvordan han ville have det, hvis han ikke var i stand til at træne mere: *"Jeg tror, jeg ville få en megastor depression og jeg tror det ville være en meget, meget stor kamp for mig."* (Bilag 4:13). I forlængelse af dette forklarer P2, hvordan han ikke kan se sig selv i andre sammenhænge end bodybuilding. Han har svært ved at se sig selv uden for sine sædvanlige rammer i træningscenteret omgivet af sine pumpende kammerater. Der opstår altså i forbindelse med P2 en identitetsforvirring, når han taler om, hvad han ellers ville lave. Han ville ikke vide, hvem han var, hvis ikke han kunne træne og grundet at bodybuilding er blevet en del af hans identitet, tror han, at det ville udlede en depression. På baggrund af Giddens og hans teori om refleksivitet³ kan der derfor argumenteres for, at den selvidentitet P2 har skabt er dannet på grundlag af mange års træningserfaring. Hans refleksive projekt kommer i den forbindelse til udtryk gennem de mange spejlinger, han har dannet sig af andre i træningsmiljøet:

"Når folk skal stille op og de kommer i god form, så får man det lige lidt øv, når man ikke selv føler, at man er i den form. Så ja, man bliver meget påvirket af andre, det gør man sku." (Bilag 4:17).

Her skal selvidentitet forstås som den personlige identitet, individet skaber sig i relation til samfundet, altså hvordan individet vil opfattes udadtil på baggrund af sine særlige kendetegn, egenskaber og adfærdsmønstre. Giddens mener nemlig, at i moderniteten er selvet blevet et refleksivt projekt. Selvidentiteten er derfor ikke længere noget, som bliver dannet på baggrund af kultur og traditioner, men må skabes og opretholdes gennem nogle refleksive valg⁴. Selvidentitet skal derfor forstås som en del af den biografi, individet skaber om sig selv på baggrund af sin konstant reviderende identitet eller som Giddens formulerer det: *"[...] i evnen til at holde en særlig fortælling i gang."* (Giddens, 1996:70).

Denne evne til at holde en særlig fortælling i gang må derfor dels også danne grundlag for, hvorfor P2 føler sig lidt afhængig af steroider. Individet som P1 og P2 har nemlig en forestilling om, at steroider er påkrævet, hvis man har en idé om at stille op: *"[...] hvis man vil være med til*

³ Jf. Giddens og det senmoderne samfund.

⁴ Jf. Giddens og det senmoderne samfund.

konkurrencer, så er man nødt til at tage noget. Ellers skal man lade være.” (Bilag 3:11). Da P2 fik drømmen om at stille op til konkurrence, vidste han dermed udmærket godt, hvad det ville kræve – nemlig at han benyttede sig af præstationsfremmende midler. Denne drøm er dog midlertidigt blevet lagt til siden, netop fordi P2 har nogle hjerteproblemer, som han først vil have styr på, inden han begiver sig ud i et forbrug igen. Dette indikerer, at P2 kan komme til at opleve en identitetsforvirring, netop fordi han ikke vil være i stand til at opretholde den selvidentitet, han har skabt, hvis hans kammerater begynder at blive større end ham. I forlængelse heraf, kan der argumenteres for, at P2 får svært ved at holde sig fra steroider i fremtiden, netop fordi adskillelsen af tid og rum har åbnet op for, at individet kan spejle sig i mange flere mennesker, end det har kunnet før i tiden. Dette er især grundet internettet og de sociale medier. På Instagram bliver individer udsat for kropsidealer, kropstransformationer og anden træningsrelateret reklame, som påvirker deres selvbillede og selvidentitet. Dog bliver individer ikke blot udsat for disse ting, det er samtidig også blevet nemmere selv at opsøge bestemte kropsidealer eller træningsrelaterede emner gennem internettet. Det ville derfor give mening, at grunden til at individer i det senmoderne samfund går så meget op i træning, udseende og helbred er grundet adskillelsen af tid og rum:

”Jeg vil tro, at meget som det, folk gør nu, det kan jeg jo se, det er at folk, de træner for at kunne ligge noget op på de forskellige sociale medier.” (Bilag 3:11). Dette skaber yderligere en selvforstærkende effekt, da jo flere individer, der begynder at træne og spejle sig i hinanden, jo mere udbredt bliver denne form for livsstil.

”Ja, og det er ikke for at være nedladende, jeg har jo kun set de amerikanske, de der kæææmpe store. Så da jeg så dem i Danmark, det var ikke helt det samme vel? Uden at lyde tarvelig ikke? Så der tænkte jeg jo, det skulle jeg prøve.” (Bilag 4:6).

Faktummet at P2 havde mulighed for at sammenligne sig selv med de amerikanske bodybuildere gennem sociale medier betød, at han blev overbevist om, at han kunne konkurrere i Danmark. Dette var begyndelsen på hans bodybuilding-karriere og begyndelsen på jagten af en krop, som skulle vinde ham priser. Alt grundet muligheden for at være reflektiv og spejle sig i de amerikanske bodybuildere, noget, som ikke var muligt i P1’s tid. Ovenstående analyse fører derfor frem til følgende diskussion.

Diskussion

På baggrund af analysen vil der i det følgende blive diskuteret, hvordan bodybuilding-miljøet påvirker individets valg, samt det afhængighedsskabende perspektiv af benyttelsen af steroider. Der ønskes her at komme frem til, hvorvidt miljøet præger individet eller ej og om afhængigheden af steroider i, et senmoderne perspektiv, er en psykisk eller social afhængighed.

Miljøets påvirkning

Vi har nu fået fastlagt, hvor vigtig en betydning anerkendelse har for henholdsvis P1 og P2, samt de identitetsskabende faktorer, som medfølger i takt med, at samfundet er blevet moderniseret. Det er derfor værd at tage stilling til, hvorvidt miljøet, informanterne begår sig i, skaber nogle bestemte holdninger og værdier, som påvirker individet i en bestemt retning. Både P1 og P2 startede deres rejse mod bodybuilding relativt uskyldigt, forstået på den måde, at træningen fungerede som et frirum, hvor de fokuserede på at udvikle dem selv og deres krop: *”Det var ikke fordi det var sjovt den gang [...] Hvis jeg havde en dårlig dag, kunne jeg tage ned og straffe vægtene, og så fik jeg det meget bedre.”* (Bilag 4:2-3). Et eller andet sted hen ad vejen har de værdier, P2 førhen forbandt med træning, ændret sig, hvorefter han begyndte at søge anerkendelse for sine færdigheder. Umiddelbart virker det logisk, at man i takt med en personlig udvikling vil begynde at søge anerkendelse for dette, men noget tyder på, at jo længere man befinder sig i bodybuilding-miljøet, jo mere skal man tage stilling til et af de store emner, som florerer heri – nemlig brugen af anabolske steroider. Det lader nemlig til, at der generelt er en konsensus omkring, at anvendelsen af præstationsfremmende midler er nødvendig, hvis man ønsker at stille op til en konkurrence. Individer, som befinder sig i dette miljø, bliver derfor tvunget til at tage stilling til, hvorvidt de vil benytte sig af steroider eller ej. En væsentlig faktor for, hvorfor nogle individer vælger at benytte sig af disse stoffer, må derfor være fordi ”de andre” gør det. Faktummet, at der i miljøet opstår en idé om, at alle andre gør det, er netop med til at igangsætte en selvforstærkende proces, som driver individer som P1 og P2 ud i anvendelsen af anabolske steroider til at fremme deres udvikling. Denne mentalitet omkring, at steroider er nødvendigt, spreder sig yderligere gennem sociale medier som Facebook og Instagram, hvor individer spejler sig i de mange flotte og veltrænede kroppe, hvilket giver disse individer et falsk billede af, hvad der i virkeligheden er opnåeligt uden steroider. Når disse individer konfronteres med virkeligheden, bliver de således også nødsaget til at tage stilling til, hvorvidt de vil benytte sig af stofferne for at kunne ligne deres idoler og er det virkelig

risikoen værd? Grundet den teknologiske udvikling, er det blevet nemt at anskaffe sig stofferne, da man kan købe dem helt åbenlyst på diverse hjemmesider og forums, hvor brugerne sågar vejledes i benyttelsen af dem. Frygten for det ukendte, og hvordan det påvirker kroppen at tage disse stoffer, kan altså blive neutraliseret og overskygget af alle de positive ting, det medfølger. Individet kan således være mere tilbøjelig til at prøve kræfter med anvendelsen af stofferne og det er netop her, at det går galt, for som P1 siger: *"Første gang jeg tog noget, der tog jeg næsten 20kg på, på to en halv måned. Det var jo helt vildt. På den måde, så var man jo hooked."* (Bilag 3:14).

Det afhængighedsskabende perspektiv: En psykisk eller social afhængighed?

I forlængelse af ovenstående må anvendelsen af steroider udgøre en afhængighedsskabende faktor, som netop har til formål at opnå anerkendelse gennem en fysisk udvikling af kroppen og som bliver en del af ens identitet – men hvad danner grundlag for denne identitet? På baggrund af interviewet med P2 lader den identitet, han har skabt i løbet af årene gennem træning, til at være en afgørende faktor for hans selvbillede, men dette selvbillede er dog skabt ud fra andre individers opfattelse af, hvem han er. På den ene side er hans selvidentitet opbygget gennem de mange timer i træningscenteret hvor han, på baggrund af en selvreflekterende proces, har afspejlet sig i andre individer, som har dannet grundlag for, hvordan han betragter sig selv. På den anden side kan der argumenteres for, at måden P2 bliver betragtet på af gruppen, påvirker hans identitet i sådan en grad, at han føler et selvpålagt pres til fortsat at anvende stofferne for at kunne holde trit med den måde, resten af verden opfatter ham på. P2's identitet bliver på den måde en pålagt identitet fra hans omverden, da han føler et behov for at fremstå på en bestemt måde for gruppens skyld. Den afhængighedsskabende faktor af steroider må derfor i bund og grund handle om en opretholdelse af ens sociale identitet. Dog må denne opretholdelse være motiveret af den anerkendelse, individet opnår gennem sine færdigheder over for gruppen og en frygt for nedværdigelse. Presset til fortsat at anvende steroider, trods sit dårlige hjerte, kan altså hænge sammen med en form for identitetskrise, hvis P2 ikke formår at præstere for omverden, som han selv føler, at han må. Til forskel er det værd at notere, at P1 er ældre og ikke var udsat for samme omstændigheder som P2. P1 voksede således op i et samfund, hvor sociale medier ikke eksisterede, og muligheden for spejling var derfor drastisk begrænset. Jagten efter den perfekte krop har dermed for P1 haft en fuldstændig anden betydning for hans valg om anvendelsen af steroider, da de netop har fungeret som en "nødvendigt onde" for opnåelsen af hans mål og ikke som et middel til anerkendelse. Dette tyder på, at den moderne, muskuløse krop er, gennem internettet og sociale medier, blevet et meget vigtigt spejl for, hvem man er og hvad man står for, hvilket netop kan hænge sammen med det kropspres, de sociale

medier skaber på individet. Så er det muligt, at vi i det senmoderne samfund søger mere anerkendelse fra resten af omverden, end vores tætteste relationer? Man kunne fristes til at sige ja. Med sundhed i spidsen bliver krop og ernæring hverdagsemner, som yderligere kan udforskes gennem de sociale medier. Her udgør selviscenesættende billeder af veltrænede kroppe og sund kost et fundamentalt symbol på hvilke værdier, der er vigtige i livet – nemlig andres anerkendelse. Disse sociale medier bidrager yderligere til denne form for værdi-tænkning gennem brugen af ”like”-knapper og ”følgere”, hvor et individs popularitet bliver målt på disse parametre, hvilket bidrager yderligere som en anerkendelsesfaktor – for hvem vil ikke have mange følgere? I praksis kan dette betyde, at et ”like” eller et ”follow” fra en ukendt person kan have højere anerkendelsesværdi end et ”like” fra et familiemedlem: *”Jeg tror seriøst det har noget med dårligt selvværd at gøre, og at alle folk gerne vil være perfekte, og man kan bare ikke være perfekt [...]”* (Bilag 3:11). I forbindelse med jagten på den perfekte krop, lader der derfor til at optræde, i en senmoderne sammenhæng, et gennembrydende behov for anerkendelse fra omverden, som underminerer de tætteste relationers betydning i henhold til udviklingen af selvtillid og selvværdsættelse.

Konklusion

De traditionelle rammer, som før dannede grundlag for, hvad og hvem individet identificerede sig med, er i det senmoderne samfund blevet opløst. Individet er, på baggrund af en teknologisk udvikling, i stand til at spejle sig i langt flere subjekter, hvilket skaber øget refleksivitet og en jagt efter selvrealisering. Med sundhed og kropsidealer i spidsen i det senmoderne samfund, må individet konstant revidere sit eget selvbillede, da det præges af et kropspres, som dikterer de værdier, som er vigtigst i et moderne sammenhæng. Disse værdier kommer blandt andet til udtryk gennem en flot krop, som individet bruger til at opnå anerkendelse fra omverden. Miljøet, individet indgår i - især bodybuilding-miljøet - lader derudover til at have indflydelse på deres opfattelse af anvendelsen af steroider. Steroider bliver således i disse subkulturer anvendt som et nødvendigt onde for at opnå drømmekroppen, især i forbindelse med konkurrencer. Frygten for anvendelsen af disse stoffer opløses således, så snart individet prøver det en enkelt gang, da de positive ting, som sker med kroppen, overskygger de potentielle farer ved brugen af steroider. Anerkendelsesbehovet lader yderligere til at blive forstærket gennem sociale medier som Facebook og Instagram, hvor anerkendelsen bliver målt på, hvor godt andre individer tager imod ens billeder og videoer. Presset til at opfylde disse kropsidealer skaber yderligere en afhængighed og et behov for, hos individet, at anvende steroider for at opretholde sin sociale identitet, så det fortsat kan få anerkendelse for sine færdigheder. Jagten på den perfekte krop fremmer således, at individet negligerer de helbredsmæssige konsekvenser ved anvendelsen af anabolske steroider, til fordel for anerkendelse og vedligeholdelse af en pålagt identitet fra omverden.

Litteraturliste

Litterære værker

Brinkmann, Svend & Kvale, Steinar (2015): *Interview*. Hans Reitzels Forlag, 3. udgave.

Giddens, Anthony (1996): *Modernitet og selvidentitet*. Hans Reitzels Forlag.

Honneth, Axel (2006): *Kamp om anerkendelse*. Hans Reitzels Forlag

Internethjemmesider

B.dk: Doping kan føre til vold (2010).

(<https://www.b.dk/danmark/doping-kan-foere-til-vold>)

Lokaliseret d. 10.05.2018

Idan.dk A: Antallet af kommercielle fitnesscentre sætter ny rekord (2018).

(http://www.idan.dk/nyhedsoversigt/nyheder/2018/b084_antallet-af-fitnesscentre-saetter-ny-rekord/)

Lokaliseret d. 10.05.2018

Idan.dk B: Styrketræning hitter blandt børn og voksne (2016).

(http://www.idan.dk/nyhedsoversigt/nyheder/2016/a828_styrketraening-hitter-blandt-boern-og-voksne/)

Lokaliseret d. 10.05.2018

Ncbi.nlm.nih.gov: A league of their own: demographics, motivations and patterns of use of 1,955 male adult non-medical anabolic steroid users in the United States (2007).

(<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2131752/>)

Lokaliseret d. 12.05.2018

Si-folkesundhed.dk: Unge i fitnessmiljøet ser kosttilskud og præstationsfremmende midler som noget naturligt og nødvendigt for at opnå idealkroppen (2014).

(http://www.si-folkesundhed.dk/Ugens%20tal%20for%20folkesundhed/Ugens%20tal/34_2014.aspx)

Lokaliseret d. 14.05.2018